

شهادت علی صیرفیان پور

این شماره تقدیم میشود به

از اعضای سپاه پاسداران انقلاب اسلامی که در حمله موشکی آمریکایی - صهیونی در اسفند ۱۴۰۴ به شهادت رسید.

صدای ایران

ویژه دفاع مقدس
مردم ایران
در برابر آمریکا و رژیم صهیونی

روزنامه اینترنتی
KHAMENEI.IR
یکشنبه ۲۷ اردیبهشت ۱۴۰۵

رسانه رهبر انقلاب
@Rahbarengheleb

خطاب به سرورمان
میدارم با تمام وجود به دعای خاص
حضرتان برای غلبه قاطع بر دشمن
چه در صحنه مذاکرات و چه در
میدان نبرد دل بسته ایم. ۱۴۰۵/۲۰

چرالفاظی های اخیر دشمن مبنی بر تهدید به فروپاشی آتش بس نمی تواند بر نظام تصمیم گیری تهران تأثیر بگذارد؟

ایران هوشیار است

سرمقاله

آماده شدن برای دور جدیدی از درگیری، هماهنگی میان آمریکا و اسرائیل برای به سرانجام رساندن طرح نیمه تمام پیشین و تهدیدهای جدید ترامپ، تنها بخشی از سرفصل های جنگ روانی اخیر رسانه های جریان اصلی غرب و ایالات متحده است؛ طرحی رسانه ای که، فارغ از میزان صحت آن، در کوتاه مدت تحت تأثیر قرار دادن نظام تصمیم گیری تهران را دنبال می کند. این رویکرد، با غلیظ تر کردن و بالا بردن کمیت و کیفیت تهدیدها، پیش و بیش از هر چیز به دنبال ارعاب ایران است؛ ارعابی که شاید بتواند دموکرات ها و جمهوری خواهان را به هدفی برساند که آمریکایی ها در جنگ رودر رو از تحقق آن عاجز بودند.

این جریان رسانه ای، جنگ را چنان قریب الوقوع و فروپاشی آتش بس را به گونه ای تصویر می کند که گویی تهران، پس از سکوت ظاهری در جبهه نبرد، خود را فارغ از کشمکش دانسته، کار را یکسره کرده و به این

خیال فرورفته که پرونده نبرد بسته شده است. انگار نه انگار که این طرف آمریکایی بود که پس از هفته اول جنگ، با پیغام های متعدد درخواست آتش بس داشت و تهران نیز این درخواست را منوط به شروط وضع شده از سوی خود کرده بود. تا زمانی که واشنگتن از پذیرش این شروط خودداری می کرد، توپخانه و سازوکار نظامی ایران فعال بود و اصلاً زمانی تصمیم به توقف موقت آتش گرفته شد که طرف آمریکایی به شروط ایران تن داد.

مرور این واقعیت، از آن جهت ضروری است که ایران، چه در زمان نبرد رودر رو با دشمن آمریکایی - اسرائیلی و متحدان منطقه ای اش و چه هنگامی که طرف مقابل به شروط تهران و توقف موقت آتش تن داد، هرگز عرصه جنگ را تمام شده فرض نکرده است. اکنون نیز، هر چند سکوت بر صحنه عیان نظامی و درگیری ها سایه انداخته، اما ایران کار جنگ را یکسره نمی داند. تهران به این آتش بسی به ظاهر برقرار، نه

خوش بین بوده و نه هست؛ آتش بسی که تنها نام آن را به یک می کشد، نه قابل انکاست و نه قابل اعتماد. هیچ تحلیلگر عاقلی دل به آتش بسی نبسته است که نه تنها تفاهم مکتوب و تضمین شده ای ندارد، بلکه هر از چند گاهی با درگیری طرفین در جبهه لبنان، تنگه هرمز و خلیج فارس نقض می شود.

وضعیتی که در آن، طرف مقابل با اعمال سیاست های خصمانه، مانند محاصره دریایی، به تداوم فشار بر ایران اصرار می ورزد، نشانه ای از آتش بس ندارد، بلکه عین وضعیت جنگی و تداوم آن است. ایران با چنین چشم اندازی، سکوت ظاهری عرصه گسترده جنگ منطقه ای اخیر را رصد، تحلیل و تفسیر می کند. وقتی نگاه و چشم انداز استراتژیک این باشد، تکلیف آن جنگ روانی و پروپاگاندا نیز روشن است؛ جریانی که می خواهد ایران را از ترس مرگ ناشی از فروپاشی آتش بس، به جایی برساند که، به زعم خودشان، به تب تسلیم رضایت دهد.

اما چرا ایران باید چیزی را که آمریکا با جنگ و درگیری مستقیم نتوانست به دست آورد، با فشار، تهدید و لفاظی واگذار کند؟ مگر ایران به این وضعیت نیم بند، بی قاعده و مکرر نقض شده انکا کرده بود که حالا نگران فروپاشی اش باشد؟ مگر ایران یک بار در جنگ ۴۰ روزه و بار دیگر در جنگ ۱۲ روزه ثابت نکرد که ابایی از پنجه در پنجه افکندن با آمریکا و بازوی منطقه ای اش، اسرائیل، ندارد؟

اکنون نیز آن ها با جنگ روانی به دنبال آند هدفی را که با افتضاح جنگ محقق نشد، با فشار و تهدید به دست آوردند؛ اما نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران برنامه ای سنگین برای پاسخ به حماقت احتمالی و مجدد آمریکایی ها و اسرائیلی ها طراحی کرده اند. ایران اگر قرار بود با فشار و تهدید عقب نشینی کند، در همان جنگ ۴۰ روزه این کار را انجام می داد، نه اکنون که با موفقیت، مرحله اول از «دفاع مقدس سوم» را پشت سر گذاشته و بر همه توطئه ها فائق آمده است. ■

آقا جان، دل که نه، جانم برایتان تنگ شده، آقا جان، آن قدر داغ سنگین بود که هنوز نتوانسته ام فاتحه بخوانم. قرار نبود دفعه بعدی که می آیم کشوردوست، این طوری باشد. حسرت یک بار دیگر دیدنت به دلم ماند. دلم به تو خوش بود.

عزیزم، آقا جان وقت سوگواری برایت نداشتم. هنوز بر دلم مانده تا با خیال راحت، چادر سوگت را برپا کنم و مجاله بنشینم و برایت دردهایم را بیارم و بیارم. گفت: «سوگ همان است که جز مردن، آن را دوا نباشد.» بگو چطور دردم را دوا کنم؟!

آخرین صحبت یک هموطن ایرانی
خطاب به رهبر شهید
انقلاب اسلامی

آخرین خبر

قالیباف نماینده ویژه ایران در امور چین

محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس شورای اسلامی، به عنوان نماینده ویژه ایران در امور چین منصوب شد. پیش از قالیباف، مسئولیت پیگیری قرارداد ۲۵ ساله تهران - پکن بر عهده شهید علی لاریجانی بود. همین موضوع نشان می دهد که ایران همواره تلاش کرده پرونده روابط با چین را در سطحی ویژه و فراتر از مناسبات عادی دیپلماتیک مدیریت کند. اما انتخاب قالیباف برای این جایگاه، آن هم در مقطع فعلی، بیش از هر چیز بیانگر عمق و اهمیت روابط راهبردی میان ایران و چین است؛ روابطی که طی سال های اخیر، به ویژه در تحولات پساجنگ ۴۰ روزه، هم در حوزه اقتصادی و تجاری و هم در عرصه های سیاسی و ژئوپلیتیکی، اهمیت فزاینده ای پیدا کرده است. تهران و پکن هر دو به این جمع بندی رسیده اند که توسعه همکاری های دوجانبه می تواند منافع بلندمدت آن ها را تأمین کند. این درک، صرفاً یک نگاه یک طرفه از سوی ایران نیست، بلکه چین نیز ایران را به عنوان بازیگری مهم در معادلات انرژی جهان ارزیابی می کند؛ به خصوص آنکه در تمام مدتی که از آغاز جنگ علیه ایران می گذرد، تنگه هرمز تحت کنترل هوشمند ایران بوده و سفر اخیر ترامپ به پکن و دیدارش با شی جین پینگ، رئیس جمهور چین، نیز در سایه تحولات جنگ ۴۰ روزه انجام شد.

قاب

گرامیداشت شهدای جنگ تحمیلی سوم

نخستین مراسم «سلام شهید»، بزرگداشت و پاسداشت شهدای حمله آمریکا و رژیم صهیونیستی به ایران، با حضور برخی از خانواده شهدا در روز ۲۳ اردیبهشت ماه ۱۴۰۵ در حوزه هنری برگزار شد.

جنگ منطقه ای

بازی دوگانه امنیتی - روایتی

افشای خبر سفر مقامات صهیونیستی، از جمله نتانیا هو، به امارات در طول جنگ چهل روزه و در مقابل، تکذیب سریع آن از سوی ابوظبی را می توان در چارچوب یک بازی دوگانه امنیتی - روایتی تحلیل کرد که در آن هر طرف اهداف متفاوتی را دنبال می کند. از یک سو، رژیم صهیونیستی با انتشار یا درز دادن چنین اطلاعاتی می کوشد امارات را بیش از پیش در مدار تقابل راهبردی با ایران قرار دهد. در واقع، تل آویو با برجسته سازی سطح همکاری های پشت پرده، پیام غیرمستقیمی به تهران ارسال می کند که محور همکاری های امنیتی منطقه ای علیه ایران در حال تعمیق است و هم زمان امارات را بیشتر در تنش های منطقه ای وارد می کند. در سوی مقابل، امارات با تکذیب این دیدارها، در واقع به دنبال کاهش سطح تهدید ادراک شده از سوی ایران است. ابوظبی به خوبی آگاه است که نمایش علنی نزدیکی امنیتی با اسرائیل می تواند آن را در تیررس واکنش های مستقیم یا غیرمستقیم ایران و محور مقاومت قرار دهد؛ بنابراین، سیاست «همکاری امنیتی در سکوت و انکار در سطح رسانه ای» را دنبال می کند. در نتیجه، آنچه دیده می شود این است که اسرائیل به دنبال آشکارسازی پیوندها برای فشار بر ایران است و امارات به دنبال پنهان سازی همان پیوندها برای کاهش ریسک امنیتی خود است.